

A JÖVŐD SIKERÉNEK GARANCIÁJA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. december 31.

A mai tanítás címét kivetítjük most, és máris látni fogod, miről lesz szó. Rengeteg dolog van előttem, rengeteg Ige, rengeteg jegyzet, biztos, hogy nem fogok a végére érni. Nem is szándékozom feltétlenül mindenről beszélni. Tegnap este fél kilenckor még nem igazán tudtam, hogy pontosan mit akarok mondani nektek ma, mert volt bennem valami, de azt elvettem, és ez egy másik téma, amit most elétek hozok. Az előbb egy kicsit összegeztem a jó dolgokat, bizonyára a személyes életedben is történtek nagyon jó dolgok, fizetésemelést kaptál, megnősültél, férjhez mentél, unokád született, gyermeked született, kaptál egy kiscicát, vagy kiskutyát stb. lehetne tovább sorolni. Bármilyen oldalról is közelítjük meg, történtek velünk jó dolgok. Történtek velünk azonban keserű dolgok is, amelyeket úgy ítélünk meg, ha ránézünk, vagy rá gondolunk, hogy nem kellemes, és nem felemelő.

Szeretném azt mondani, hogy a következő évben csak olyan dolgok fognak történni veled és velünk, ami minden szinten mindenkinek csak pozitív érzelmeket generál az életében. Ez egy olyan állítás lenne, ami nem lenne igaz, és nem is akarok ilyet mondani. Ugyanakkor hittől nézünk a következő évek elé, és hittől nézünk azokra az időkre is már most előre, ami majd sok-sok év múlva jön el, amikor ezt a földi sátorházunkat elhagyjuk, akkor majd a mennyei birodalomban, és abban a világekorszakban, ami következik, nem lesznek olyan fájdalmink, nehézségeink, amelyekkel most szembesülünk. De most itt fogunk élni még sokan, jó sok évig ezen a földön, és Isten nemcsak azt szeretné, hogy majd valamikor, amikor a mennybe jutunk, majd megpihenjünk, akkor majd valahogy jól érezzük magunkat, hanem most, itt ebben a földi életben is, a testben, ebben a korlátok közötti, fizikai világban. Isten azt akarja, hogy mi ebben az életünkben, ebben a fizikai életünkben vissza tudjuk tükrözni, meg tudjuk élni azt, ami a mennyei valóság. A mennyei valóság, Isten királyságának a földi leképezése volt az, amit Jézus bemutatott a földön. Az Ő személye, az Ő munkája, az Ő szolgálata, az Ő hozzáállása, szeretete mutatta be az emberiségnek azt, hogy milyen az Isten valójában.

Az ószövetség embere nem ismerhette, nem láthatta pontosan Isten jellemét. Nem volt kijelentve. Az Újszövetség Igéje mondja azt, hogy Jézus jelentette ki Őt. Ha szeretnéd tudni, milyen az Isten valójában, ha szeretnéd tudni, hogy milyen az Atya valójában, akkor nézz Jézusra! Ez önmagában egy könnyen elmondható mondat, a gyakorlati része azonban azért nehézkes időnként, mert van egy csomó dolog, ami pontosan azon dolgozik ebben a világban, és azon munkálkodik, hogy ezt a figyelmet elterelje és valami másra összpontosítsa, ami gyakorlatilag majdnem mindegy, hogy micsoda, csak ne Jézus legyen. Az én szememben az összes világvallás, az összes okkult, az összes mindenféle olyan materialista dolog, ami valamiféle megoldást kínál Jézus nélkül, az számomra ebbe a kategóriába tartozik. Vannak mindegyikben olyan dolgok, amelyek bizonyos szeletében, metszetében összhangban vannak Isten Igéjével, mégpedig azért, mert a hamisítványok, amelyek valaminek a másolatai, azok mind-mind az eredetinek valamiféle elfordított-kifordított utánpótlása vagy teljesen megalázott formája. Amit a világban látunk, és ami nem az Ige, ami nem Jézus, arról nem feltétlenül mondhatjuk el azt, hogy jó. Bár jónak tűnik. Mondhatja valaki azt, hogy Jézus Krisztusban nem kapja meg azt, amire szüksége van. Azt tudom erre mondani, hogy bárki, aki nem gyógyult meg vagy érzelmi háborúságai, kapcsolati problémái, munkahelyi, anyagi problémái vannak, és a megoldást Jézus Krisztuson kívül keresi, akkor tudnia kell, hogy valami másolatot, valami hamisítványt, valami kifordított dolgot próbál saját magára úgy értelmezni, hogy elérje azt a teljességet, ami egyedül Krisztusban van.

Természetesen nem arról beszélek, hogy minden egyes dolog, ami Jézuson kívül van, az mindenféle szempontból ördögi és hitvány, és megvetendő, és nem nézünk rá semmire sem, nem erről beszélek, hanem arról, csak egyedül arról, hogy Jézus Krisztusban olyan teljesség van, olyan bőség és olyan ellátás, ami több mint elegendő a mi számunkra, ebben és ehhez a földi élethez. Ha nem éljük meg ezt a teljességet, ha nem látjuk, hogy hogyan lehetne meggyógyulni, hogyan tudjuk

elfogadni az áttörést anyagi értelemben, hogyan lehetne gyarapodni, hogyan lehetne kiigazítani dolgokat, akkor az biztos, hogy nem Isten Igéjének a hibája. Nem Isten hibája. Nem Istennek a rövid keze, vagy gyenge akarata, vagy gyenge szándéka, vagy egy hiányossága, hanem az mindig a miénk.

Ez azért lehetséges, mert nem látjuk azt, hogy micsoda szeretet van Krisztusban. Hogy micsoda szeretet van az irányunkban Istentől. Hogy micsoda jószág nyilvánult meg Jézus kereszthalálában értünk. Amikor erről levesszük a figyelmünket, amikor a figyelmünket eltereli valami, és mondom, a sátánnak ez egyik fő munkaterülete. A munkaköri leírásában ott szerepel, elterelni a figyelmet Jézusról! Sokszor ez az ő számára több mint elegendő. Az Igében végigvonul az elejétől a végéig. A végétől az elejéig, szinte minden oldalon, hogy amikor az ember összpontosít az igazságra, akkor az az igazság a részévé fog válni, és irányítani, befolyásolni fogja őt az igazság irányába. Amikor levesszük a figyelmünket Jézusról, és engedjük a világ dolgainak, a félelmeknek, a keserűségeknek, a bántásoknak, a sérelmeknek, a saját gondolatainknak, hogy levegye a figyelmünket arról, hogy Ő mennyire jó hozzánk, és milyen nagy kiváltságunk van azzal, hogy a Szent Szellem belénk költözött, hogy az erő Szelleme bennünk él, mikor levesszük a figyelmünket erről, akkor azonnal elindulunk egy depressziós mentalitás irányába. És minden alkalommal, amikor a depresszió gondolatai megkísértenek, az mindig azért van, mert a gondolkodásunk nem helyes. Nincs olyan, nem lehetséges olyan, hogy valaki kétségbeesett, félelemmel teljes, közben Jézussal szoros közösségben van, mert a szoros közösségnek az eredménye az, hogy szabaddá válik az ember az érzelmeiben, és sok mindenben.

Azért lapoztam itt a jegyzeteimet egy pillanatra, mert nagyon-nagyon sok minden van bennem, és keresem azt igazából, hogy merre is folytassuk. De talán lapozzunk a Zsoltárok 1. fejezetére, és szeretném itt felolvasni azokat az igeverseket, amelyek nagyon közismertek, nagyon szeretettek, de úgy gondolom, vagy legalábbis úgy látom, hogy nagyon sok ember nem érti ezeket. Felolvasom az egész 1. zsoltárt, és utána erről elmélkedünk, és beszélünk. A Károli fordítás szerint olvasom először:

Zsoltárok 1,1–6.

1. Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül;

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

3. És olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres lesz.

4. Nem úgy az istentelenek, hanem, mint a polyva, amit szétszór a szél.

5. Azért az istentelenek nem állhatnak meg az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.

6. Mert az Úr ismeri az igazak útját; az istentelenek útja pedig elvész.

Ez a hasonlat, ami itt szerepel az 1-es zsoltárban, több más helyen is jelen van egyébként az Igében. Más hasonlatok formájában megnyilvánul, egy képe annak, hogy milyen lehet az, amikor valaki Jézus nélkül éli az életét, és milyen, ha elkezd valamit tenni, elkezd valamit hittel, oda-szánással, alárendeléssel cselekedni, és mivé válhat az a fajta ember, aki ezt teszi? Ugye mindenki szeretne olyan lenni, mint a folyóvíz mellé ültetett fa? Ez egy képe annak a fának, akár gyümölcsfának, akár valamilyen másik fának, amelynek folytonosan van nedvesség utánpótlása a talajból, a folyóvízből. Ezért, mivelhogy folyamatos kapcsolata van, folyamatos közössége van az éltető vízzel, ezért bármilyen körülmény van, a napsütéses órák számát tekintve, a viharokat tekintve, bármit tekintve, ami kívülről jön, a levele nem hervad el. A maga idejében, megadja a gyümölcsét és termővé válik. Áldott, és boldog, és kiegyensúlyozott, mindegy, hogy milyen a világban a politikai helyzet. Mindegy, hogy milyen az inflációs helyzet. Mindegy, hogy milyen a hőmérséklet egy teremben, hogy túl meleg van, vagy túl hideg van. Mindegy, hogy kirúgták a munkahelyről, vagy nem rúgták ki. Mindegy, hogy a gyermeke most aktuálisan lázad ellene, vagy

egységben van vele. Mindegy, hogy a munkahelyén megbecsülik, vagy nem becsülik. Mindegy, mi a körülmény, ő szilárdan áll, függetlenül minden egyes olyan körülménytől, ami kívülről hatásként éri őt.

Úgy hiszem, hogy erre vagyunk elhívva, és ez az, amit bemutatott Jézus nekünk, mert Ő így élte az életét. Mindegy, mi volt körülötte, mindegy, hogy mi volt az, ami körbevette Őt. Őt is érték hatások. Az Ő földi élete során is voltak politikai feszültségek, voltak viharok a tengeren és a szárazföldön is. Jézus életére is hatást gyakoroltak bizonyos mértékben azok a dolgok, amelyek körbevették. Mert Ő is megéhezett, Ő is fázott a hidegben, Neki is melege volt, és az Ő lába is koszos lett, amikor sokat gyalogolt. Sőt a testben még el is fáradt. Egy csomó hatás érte ugyanúgy Őt is, mint ahogy minket. De Ő volt, aki bemutatta azt, hogyan kell úgy végigmenni az életen, hogy bármi jön jobbról, balról, előlről, hátulról, bármilyen gondolat, bármilyen nehézség jön, bármilyen fájdalom jön, ne engedjen annak a hatásnak, ami éri Őt, mert hatások érték Jézust is. Volt, hogy elszomorodott? Igen volt, hogy elszomorodott, képzeld el. Az, hogy az ember megszomorodik dolgok miatt, hogy csalódik dolgok miatt, hogy az embert rosszul érintenek dolgok, önmagában az nem a hitetlenség jele. Maga az Isten, a Szent Szellem, az erős Szellem is képes megszomorodni, mégsem gondolnám azt, nem gondolkodnék úgy Jézusról, hogy egyszer hitben volt, egyszer meg hitetlenségben, és saját magát fel kellett gerjeszteni, hogy hitbe kerüljön. Ő folytonosan hitben volt, akkor is, amikor negatív hatások és sérelmek érték.

Azt hiszem, hogy azért tudta végigvinni és végigcsinálni azt, amit ismerünk az evangéliumokból, mert egy olyan személyes kapcsolata volt az Atyával, amely követendő példa. Amiben Ő, amikor nem az imádságban töltötte az idejét, a gondolkodásmódjában, a mentalitásában bemutatta azt, ami gyakorlatilag ennek az 1-es zsoltárnak a képe. Nem gondolnám azt, hogy Jézus valaha is úgy gondolkodott, hogy fontolgatta volna, hogy ezt most abba hagyja, befejezi, mert annyira megkeseredett az emberektől a sok-sok sérelem, a sok-sok meg nem értés miatt. Pedig érték Őt sérelmek, fájdalmak, elhagyták, becsapták, elárulták, a történetnek majdnem a legvégét ismerjük. Megkorbácsolták, keresztre feszítették, és a testben meghalt. Hogy ezt végig tudta vinni önszántából, ez azért volt lehetséges, mert menet közben Ő nem keseredett meg. Nem keseredett ebbe bele. Mindig volt benne egy olyan gondolkodásmód, hogy igen, ezek érnek engem, de a céлом, a hozzáállásom, a motivációm nem változik meg. Azért, mert én mindig az Atyától kapom folytonosan, napi szinten az ellátmányt, a kapcsolatot, és meríték abból, ami Ő. Az 1-es zsoltárban, a 3-as igeversben nem tudom, hogy bármelyikötöknek is feltűnt-e az, hogy a fordításban nem véletlenszerűen van ott, a folyóvíz mellett. Nem egy olyan fa, ami egy madár csőréből kiesett magból kelt ki. Nem egy olyan fa, amely még csak nem is olyan, ami magból kelt ki, hanem egy olyan fa, amit odaültettek. Tehát céllal, egy olyan tudatossággal, aminek az eredménye az, amit ugye látunk az igesor végén. Ez a fa itt a folyóvíz mellé van ültetve, ez nem olyan, mint az a fa, amit véletlenszerűen a székérről leeső magból kikel valahol, bármerre.

Nekünk otthon van egy konyhakertünk, bizonyára nektek is van. Nem tudom, kinek van csöpögtető rendszere a kertjében, nekünk van. Nem azért mondom ezt, hogy dicsekedjek ezzel, hanem azért, mert nagyon hasznos dolog. Képzeld el, hogy mikor a feleségem és az anyósom veteményez tavasszal, vagy éppen ősszel, tudod, hogy hova ülteti a magokat? Ész nélkül, mindenfelé? Nem! Tudatosan, a csöpögtető rendszer mellé. Miért? Mert gondolkozik előre. Nem a szomszédba dobja át a magot, hanem oda, ahol tudja, hogy fog táplálást kapni. Ez a képe itt ennek, hogy ez a fa oda van ültetve, ahol tud táplálást, tud folytonos ellátmányt kapni. Most néztem meg éppen ma reggel, hogy ez az ültetett fa, ez pontosan azt jelenti, hogy átültetett. Kivetítjük ezt a szót, amit a héberben szerepel, ami egész pontosan így hangzik – a folyóvíz mellé átültetett fáról van szó – átültetett, átplántált, áttelepített.

Tehát egy korábbi helyről, egy megelőző helyről egy új helyre van ez áttéve, átrakva. Tehát ez a fa nem itt kezdte az életét. Ez a fa nem volt mindig abban a helyzetben, hogy folytonosan kapott volna táplálékot. Ez a fa nem volt mindig abban a pozícióban, hogy a levele zöldellt és a maga idejében meghozta a maga gyümölcsét és minden munkájában sikeres léssen, ahogy mondja Károli. Valahonnan át lett ez ültetve.

Szerintem ez annyira jó képe a mi életünknek, mert nagyon sokunk ugyanígy át lett ültetve valahova, akár a gyülekezeti közösségbe. De ez nem csupán erről szól, hogy bekerültél egy közösségbe, mert önmagában ez még nem eredményezi azt, hogy te folytonosan zöldellő, gyümölcsöző, gyógyult, mások számára áldott munkát végző emberré leszel. Önmagában a gyülekezeti hovatartozás, a közösségbe való járás nem garancia. De van valami itt az Igében, ami garancia akkor, ha ide a közösségbe vagy bármelyik közösségbe jársz, vagy ha akár otthon vagy egyedül, mert úgy vagy. Az, hogy valami és valaki átültetve kerül arra a helyre, ahol folytonosan zöldell és folytonosan megadja a maga gyümölcsét, ez valaminek a következménye. És ez az átültetés egy tudatos dolog.

Nem lehet véletlenül odaültetni a folyóvíz mellé, ez egy tudatos dolog. És a te részedről tudatosnak kell lennie annak, hogyan és miről gondolkodol. Nem lehetünk igénytelenek a gondolatainkban. Nem lehetünk olyanok, akik bármit megengednek az elméjükben, hogy azon gondolkozzunk.

Zsoltárok 1,2.

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

Tehát az az ember válik olyanná, az az ember plántálódik át a folyóvíz mellé, az az ember lesz olyan mint Jézus, aki tudatosan törekszik arra, hogy a gondolkozásmódjában úgy gondolkozzon és arról gondolkozzon, amit az Ige, amit maga Isten mond és ahogy Ő gondolkodik. És ugye ez egy munka, ez egy feladat. Ez nem esik rád automatikusan. Ez a tudatosság, ez itt kikerülhetetlen. A vágy az meg van: Jaj de jó lenne!

De jó lenne, hogyha olyan munkám lenne, ahol minden hónapban emelik a fizetésemet. De jó lenne, ha olyan szolgálatom lenne, hogy mindig csak a pozitív visszajelzések érkeznének rólam, mert olyan szuper vagyok! És az emberekben egy csomó vágy és csomó elképzelés van, hogy de jó lenne mindig meggyógyulni. De jó lenne mindig minden problémából könnyedén kijönni!

Lehet így gondolkodni, és ha ez a vágy megvan benned, ez önmagában nem rossz, de azt mondom, hogy ennél van még jobb is. Amikor olyan áldott vagy, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, ami folyamatosan zöldell. Amikor olyan egészséges vagy, hogy nincsen szükséged gyógyulásra. Amikor annyi pénzed van, hogy nincsen szükség arra, hogy pénzért imádkozz. Ez az, ahova Isten akar minket vinni, amiben Jézus járt. Ez az a hely, ez az a pont, ez az, amit itt mutat nekünk ez az igevers, hogy ez az áldás teljessége.

De ez egy tudatos dolog kell, hogy legyen. Ahogy az ószövetségi Ige a törvényről beszél, mondhatjuk teljes nyugalommal, hogy a mai újszövetségi értelmezésben ez az Igére vonatkozik, az Ő beszédére. Tehát ha az Ő Igéjén elméledsz, az Ő Igéjén gondolkodol, áldott ember vagy ilyenkor. Nem a bűnösök, nem a világ pénzügyi tanácsai, nem a világ orvosi tanácsai, nem a világ veszendő, mulandó tanácsadói és motivációs trénerai és mentorai és pszichiátereit stb. azok, amikre hajtod a füledet, hanem az Igére. Szeretném ezt fölolvasni nektek az Egyszerű fordítás szerint is, amely így hangzik:

Zsoltárok 1,1–3. Egyszerű fordítás

1. Boldog és áldott, aki nem jár az istentelenek útján, nem áll rá a bűnösök ösvényeire, és nem ül együtt a gúnyolódókkal,

2. hanem abban leli örömét, ha az Örökkévaló tanítja, és éjjel-nappal azon gondolkodik.

3. Olyan életerős lesz, mint a folyóvízpartra ültetett gyümölcsfa, idejében hoz gyümölcsöt, s levelei örökké zöldellnek. Bizony felvirágozik a keze alatt minden, amibe kezd!

Halleluja! Itt a Károli fordítás úgy mondja, hogy minden munkájában sikeres leszen. Itt az Egyszerű fordítás kicsit már magyarázza ezt. Azon gondolkodtam, hogy mi az a munka, amit a gyümölcsfáknak végezniük kell? A termést megérlelni, nem? A gyümölcs egy termés. Benne van a nevében. A gyümölcsfa azért gyümölcsfa, hogy jó gyümölcsöket teremjen, és a jó gyümölcsstermésben sikeres lesz.

Ugye, mennyire sok minden van egy-egy igeversben? Mikor az ember gondolkodik, elmélkedik rajta, keresi azt, hogy mások mit mondanak róla, hogy másoktól is kapjunk akár inspirációt. De azt

hiszem, az a legszebb és a legjobb, amikor az ember saját maga hallja meg személyesen Istentől azt, amit Ő mond neki egyedileg, személyesen ezzel kapcsolatban. Mert más kijelentéseiből csak rövidtávon tudunk elmenni valameddig, de amikor ez a tied, amikor ez benned él, amikor tudod, hogy ez rólad szól, hogy Isten ezt neked adta és rólad beszél, akkor annak más felszabadító ereje van. Mert akkor nem csak az elméd szabadul fel, hogy de jó, hallottam egy jó tanítást, egy jó üzenetet, hanem tudod, hogy igen, ez ott mélyen ott van bennem, de jó!

Keresztényként, azt hiszem, számunkra nincs olyan egyébként sem, hogy kudarc, vagy vereség. Bármilyen történet, bármilyen fog történni, a remény nem fogy el és nem hal meg sohasem, hogy jobbra fordul a helyzet. Amikor valami nehézség felüti a fejét, az egy megoldásra váró feladat. Nem mondom, hogy mindig könnyű volt, vagy hogy mindig könnyű lesz, de az Úrral, Vele együtt itt az igei garancia. Nem én garantálom ezt neked, hanem maga Isten Igéje. És ilyen igeversékekkel tele van a Biblia.

Tehát amikor elkeseredsz, amikor elkedvetlenedsz, amikor úgy érzed magad, hogy a spirál húz lefelé, mert a csalódott és szomorú perceidben az elméd kezd a sötét oldalon, a depresszió felé haladni, akkor tudatosan ki tudod magadat ebből hozni úgy, hogy fogod Isten Igéjét és az elmédet arra összpontosítod, oda koncentrálsz. Ez nem könnyű.

A Példabeszédekben a 4-es fejezetben van egy rövid igesor, azután az igesor után, amit nagyon-nagyon sokszor szoktunk használni, amit kívülről tudtok nagyon sokan, az *a minden féltett dolognál jobban őrizd meg a szívedet* után van egy pár igevers, ami megmondja azt, hogyan tudod ezt megtenni. Mert ez nem automatikus, csupán az, hogy megvan benned a vágy arra, hogy ezt szeretnéd.

Példabeszédek 4,25–27.

25. A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökeid egyenest magad elé irányuljanak.

26. Egyengedd el lábaid ösvényeit, s minden te útid állhatatosak legyenek.

27. Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el lábadat a gonosztól.

Hogyan lehet egyenesen járni az élet minden egyes területén? Véletlenszerűen? Nem lehet véletlen, csak úgy, ha erre összpontosítasz, erre koncentrálsz. Az autóval sem tudsz egyenesen menni, ha nem fogod a kormányt és nem koncentrálsz rá. Egy egyenes úton is előbb-utóbb, ha nem fogod a kormányt, az autó valamelyik irányba önhatalmúlag elmegy. Amikor ki szeretnél majd alkalom után menni itt az ajtón, akkor figyelned kell, hogy hol van az az ajtó. Mert ha elindulsz rossz irányba, akkor, vagy nekimegy valakinek, vagy beütöd a fejedet a falba. És vigyázz, mert a bejárat mellett van egy-két oszlop, az is elég kemény!

Az ember automatikusan összpontosít olyan dolgokra, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az életében a hétköznapi dolgokat megéleje, de túl lehet ezen lépni. Lehet tudatosan gondolkodni azon, hogyan kell tudatosan élni. Egyszerűen nem lehetséges úgy teljes keresztény életet élni, hogy az ember ne koncentrálna, ne összpontosítana. És ez nem egy megfeszített, görcsös ragaszkodás, ami-ben nincsen semmi jó, hanem egy olyan dolog, ami egyszerűen a gyakorlati életben úgy nyilvánul meg, hogy újra és újra hozzáigazítom magam ahhoz az egyeneshez, ahhoz az úthoz, amin járni akarok.

Olyan ez, mint amikor kilőtték ugye az úrhajót a holdra, akkor nem egy nyílegyenes úton ment oda, hanem pár percenként mindig az útiterv szerinti útvonalhoz hozzáigazították mindig az úrhajót, hogy irányban maradjon és végül célba érjen. Így van az életünk, a keresztény életünk, hogy van egy cél, ahova el akarunk jutni.

Nagy probléma az, ha nincsen cél. Mert ha nem tudod, hogy hova akarsz eljutni, akkor bárki bárhova el tud téged vezetni. Oda is, ahova nem akarsz eredetileg menni. Ha nem tudod, hogy hova akarsz eljutni, ha nem tudod azt vezetőként, vagy pásztorként, vagy gyülekezeti tagként, hogy miért járunk gyülekezetbe, miről is szól ez az egész, mi a gyülekezet látása, erről is bizonyára lesz majd szó nemsokára kicsit mélyebben, hogy mi a prioritás, mi az elsődleges dolog, akkor nagyon könnyen le tudnak téged téríteni arról, hogy akár eljössz ide rendszeresen vasárnapként.

De ha van egy célod, akkor van egy viszonyítási pontod és alapod, amivel magadat ki tudod igazítani. Mert ne gondold azt, hogy nem leszel megkísértve abban, hogy letérj az útról! Sőt Jézus mondja nagyon egyértelműen, könnyedén érthető ez, hogy a széles úton járók többen vannak, és ott járni könnyebb mind a keskeny úton.

A keskeny úton járni nehezebb, de nem lehetetlen. Annyira nagyon-nagyon jó nekünk, hogy a mi Istenünk egy ilyen Isten amilyen. Mert nincs olyan, hogy Ő elfeledkezzen rólunk. Nincs olyan, hogy Ő cserbenhagyna minket. Nincs olyan, hogy Ő ne tartaná a szavát. Nincs olyan, hogy Ő hazudna nekünk, vagy valami olyasmit mondana, amit ne gondolna igazán komolyan. Mert amit Isten mond neked, azzal Ő nem viccelődik. Amikor azt jelenti ki neked, hogy én szeretlek téged, az nem egy szirupos máz, amit időnként kapunk emberektől. Az Ő szeretete a te irányodban olyan minőségű és olyan fajtájú, ami feltétel nélküli és nem változik meg sohasem.

Az emberektől nem tudod ezt megtapasztalni, csak Istentől. Nincs a világegyetemben és a történelemben példa arra, hogy hogyan kell tökéletesen bemutatni ezt az isteni fajta szeretetet, csak egyedül Jézus Krisztusnak a munkájában. Csak az Ő keresztdozata mutatja be tökéletesen ezt a szeretetet. Semmilyen más példa a sokezer éves történelemben nincs ehhez fogható, még a közelében lévő sem, hogy Ő mennyire nagyon-nagyon szeretett téged.

János 3,16–17.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhóztassa a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.

Azt gondolnánk, hogy igazából ez csak az Atya munkája abban az értelemben, hogy Ő odaadta és Jézusnak nem volt választása. De nem így van, hogy nem volt választása. Az Atya azért tudta odaadni Jézust, mert Jézus felajánlotta magát erre. Az Atya nem erőltette volna ezt rá. Ő önként vállalta ezt érted. Annyira nagyon megindító hallani, látni azt, amikor valaki más is bizonyoságot tesz erről, hogy megérti és személyesen megtapasztalja azt, hogy ezt Isten értem tette. Elcsuklik az embernek a hangja, könnybe lábad a szeme, mikor a másikba meglátjuk azt, hogy te is tudod, hogy érted halt meg, mert annyira szeretett téged!

Amikor nincs meg ez a megtapasztalás, nincs mihez így visszanyúlni, mikor az élet viharai jönnek, márpedig azok jönnek, akkor sokkal nehezebb megállni, akkor pszichés, lelki módon, pszichológiai módszerekkel, lelki gondozással kívülről kell az embereket fölemelni, kívülről kell az embereket kicsit támogatni jobbról-balról, hogy pofozd már fel egy kicsit saját magad, ne keseredj már el ennyire, Isten szeret téged!

De az az ember, aki tudja, hogy én szeretett vagyok, mint ahogy Jézus is tudta, bármin keresztül tud menni, bármeddig el tud menni, önmagát föl tudja áldozni. Ismerjük az Igét, ugye? Amikor a Jordánnál megkeresztelkedett Jézus Keresztelő János által, és mint egy galamb, a Szent Szellem rászállt, akkor mi hallatszott a mennyből szózatként? Ez az ember itt, Jézus, Ő az én szeretett Fiam! Az én szerelmes Fiam, akit én nagyon-nagyon szeretek. Ezt hallotta Jézus. Ezzel az identitással, ezzel az éntudattal, ezzel az önbizalommal, hogy az Atya szereti Őt, ezzel élte az életét.

Ez elhangzik a megdicsőülés hegyén is. Jézus szavaiban van valami, ami sokunk számára még nem eléggé élő. Amikor a főpapi imájában a János 17-ben imádkozik a tanítványokért, azt mondja, hogy az a szeretet, amivel az Atya szeretett engem, azzal szeret benneteket is.

Jézusnak nem egy megkülönböztetett szeretete volt, ami több, vagy nagyobb, vagy minőségibb, mint ahogy az Atya minket szeret. Az Atya úgy szeret téged, mint ahogy az egyszülött Fiát, Jézust szereti. Azt szoktuk régen mondani, hogy mi is a fiai vagyunk, mert örökbe fogadott minket, de én ezt most már nem hiszem és nem is prédikálom, nem örökbe fogadottak vagyunk, hanem Tőle születettek. Vér szerint születettek vagyunk Tőle. Az Ő Szelleme van a mi DNS-ünkben. Bennünk él, a szellemünkben.

Ő bennünk él, a szellemünkben. Nem olyanok vagyunk, akik nem tartoznak vér szerint az Ő családjához, hanem tőle születtünk, Ő vált a mi Atyánkká. Új teremtesek vagyunk.

Amikor ilyen gondolataid vannak, így gondolkozol, ezeken gondolkozol, ezeken elmélkedsz, hogy az Atya mennyire szeret téged és hogy Ő mennyire jó, mennyire gondoskodó, mennyire igaz az, amit Ő mond, akkor egyszerűen a félelmek úgy szállnak el, mintha nem is lettek volna sohasem. Ez a szeretet kiűzi a félelmet. Ennek a szeretetnek az ismerete kiűzi a félelmet.

Most, hogy itt állunk a 2024-es év előtt, nem tudjuk, hogy mit hoz a következő év. Az elmúlt pár év eléggé zűrös volt, hogy nevezzem így. Itt kezdődött igazából ezzel a Covid nevezetű, járványos, hullámos, vírusos dologgal, aztán begyűrűzött utána a köztudatba, ami kiirtotta a Covid járványt, az ukrajnai háború. Az hozta magával az inflációt. Ez mind-mind arra irányul az ellenség részéről, hogy félj, rettegj ettől és a figyelmed ezen legyen, és jaj neked, mert most olyan körülmények vannak, amik nem olyanok, mint az elmúlt pár tíz évben. Bármennyire is úgy gondold, hogy milyen nehéz volt az elmúlt időszak, elmondom neked, hogy a világtörténelem viszonylatában ilyen nem volt sohasem az elmúlt kétezer évben, hogy hetven évig ne lett volna háború Európában. Olyan békességgel teljes éveket éltünk meg, ami példa nélküli volt. Ehhez képest most egy kicsit fel lett forgatva sok minden. Amikor az ember erre összpontosít, akkor be tud hozzá férközni a félelem és a kilátástalanság. Utána, amikor már az energiaárakat is megemelik, amikor már az infláció az egekben van, és a fizetés a töredékét vagy a felét éri annak, amit addig kaptál, és a főnököd nem úgy emeli, akkor az ember agya jár, hogy mit hogyan lehetne csinálni, de Isten Igéje nem változik meg soha. A környezetben, a világban minden változik, és ez így lesz jövőre is. Lesznek olyan külső körülmények, amik könnyebbé teszik majd az életünket és lesznek olyanok, amik látszólag megnehezítik, de ez Jézus idejében ugyanígy volt.

Aztán látjuk Izrael államának tragédiáját, október 7-én a Hamasz megtámadta őket és azóta is folyik nagyon drága áldozatok árán egy olyan háború, ami tőlünk elég messze van ahhoz, hogy ne érezzük a testünkön. Akik az Igében járnak, akik az Igétet és a végidők proféciáit ismerik, azok láthatják azt is, hogy nagyon sok minden ettől függetlenül abba az irányba mutat, hogy ez a világekorszak idővel, nem tudjuk pontosan, mikor, de lezárul. Mert a nyugati világ válsága, a nyugati demokrácia – most már mondhatom így, hogy – csődjé, amit megél Nyugat-Európa manapság, az a fajta szélső liberális gondolkodás, amit látunk, az olyan mértékűvé terebélyesedett, amiről az ember úgy gondolja, hogy ez visszafordíthatatlan. Mint ahogy Noé idejében is, az a mentalitás, az a bűnösség, az az erkölcstelenség, hitványság, a jó dolgok rossznak mondása, és a rossz dolgok jónak mondása elindult, nem tudta Isten sem megállítani, csak az özönvízzel. Ott egy időkorznak vége volt, nyolc ember által újranepekedett a föld és tudjuk az Igéből, hogy az utolsó időkben ugyanúgy lesz, mint ahogy volt Noé idejében is.

Ezt látjuk és ennek a szemtanúi vagyunk. Mi ennek a kézzelfogható, jelenlévő, huszonegyedik századi emberei vagyunk, akik ezt érezzük a bőrünkön. Azt gondolni és azt mondani minderre, hogy igazából ez csak egy felfúj, politikai blöff, hogy ez igazából nem valós veszély, azt hiszem, hogy egyenlő az igei ismeretek hiányával. Nem rémisztgetek senkit, sőt, bátorítok mindenkit, hogy bármit fogsz meglátni a következő évben, bármit is hoz a jövő, az nem fogja Jézust lelökni a trónról. Nem fogja az Atya szívverését megemelni vagy a pulzusszámát, és nem kell mentőt hívni vérnyomásproblémák miatt az Úrhoz. Hála Istennek! Az Ő békessége, az Ő nyugalma, higgadtsága nem fog változni. Ami a döbbenet, és amire lehet, hogy nem is gondoltál, hogy ugyanaz az öröm, ugyanaz a szeretet, ugyanaz a békesség, ugyanaz a kiegyensúlyozottság, ugyanaz a hit, ami Jézusban van most, ott az Atya jobbján, ahogy Ő van, ugyanaz megvan benned is most, ott a szellemedben.

Amikor felcsattansz, haragra gerjedsz, eldurran a szelep az agyadban és őrzöngsz amiatt, hogy mi minden sérelem és rossz dolog történik körülötted, akkor tudd meg: lehetséges, hogy átléptél a szellemből a test irányába. Mert haragra lehet gerjedni, fel lehet háborodni és érik az embert rossz dolgok, de nincs megengedve neked sem és neked sem az, hogy kétségbe essünk, és a hitelenség mélységeiben dagonyázzunk. Isten felszólított minket, hogy járj hitben! Legyen isteni fajta hited! Rázd föl magad a depresszióból! Kelj föl a depresszióból! Kelj föl a kilátástalanság érzéséből! Ezt úgy tudod megtenni, hogy meglátod, hogy Isten mennyire szeret téged.

Azt gondoljuk, hogy ez már egy lerágott csont. Már hányszor hallottuk, harminc éve már, hogy a kis matricákon, a kis mosolygó fejeken az volt, hogy Jézus szeret téged, örülj! Nem lerágott csont addig, amíg mindenkinek az élete nem ilyen a tényleges hétköznapijaiban is. Bármi jön, bármi ér, nem az az ember vagy, akinek szüksége van arra, hogy valaki felrázzon téged, hanem te az az ember vagy, aki tudsz segíteni azoknak, akik letargiában vannak, mert te vagy a fény, te vagy a vi-

lágosság, te vagy a sója ennek a földnek. Nem pedig te vagy a sár, meg te vagy az ízetlen valami, akit föl kell pofozni, mert elájult. Legyél te az az ember, az a szilárd ember, aki a folyóvíz mellé van ültetve! Legyél te az az ember, aki tudja azt, hogy bármit hoz a jövő, az én Istenem betölti minden szükségemet! Bármit hoz a jövő, nem engedem meg semminek és senkinek azt, hogy ki-mozdítson engem a békességemből. Miért? Mert gondolkodom azon, amit Jézus mondott, hogy „az én békességemet adom néktek. Nem úgy adom, mint a világ adja, ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen.” Mondta ezt Ő! A saját maga békességét, amivel Ő élt, azt odaadta neked, nekem, az ott van benned! Keresd, kutasd, hogy hol van ez, hogyan tudod ezt felszínre hozni! Ehhez a megszokott, sablonos, egyhangú, több évtizedes rendszer szerinti gondolkodásmódunkat ki kell dobni!

Azt mondom neked most, hogy legyél türelmes magaddal is, meg másokkal is. Mert az a fajta gondolkodáskultúra, ami kialakult bennünk húsz, harminc, ötven, hetven év alatt, az nem egy-két perc alatt változik meg. Ahogy a közösségünk, a gyülekezetünk is, hiszem, hogy már nem olyan most, mint amilyen volt tíz évvel ezelőtt, mert változik. De sok mindennek kell még változnia. Mert vannak bizonyos dolgok, amelyek arra vannak ítélve, hogy megváltozzanak. Ez nagyon sokszor, sok mindenben abban nyilvánul meg, és ez az első lépés, hogy a mentalitásod, a gondolkodásmódod megváltozik. Amikor a gondolkodásmódod helyes, amikor összhangban van Isten Igéjével, amikor úgy gondolkodsz, mint Isten, akkor az érzelmeid, és ahogy érzed magad, az követni fogja a gondolataidat. Sohasem fordítva van ez! Mindig úgy érzed magad, ahogy gondolkodsz. Úgy érzed most is magad, meg egész héten úgy éreztél magad, meg egész évben és jövőre is úgy fogod érezni magad, olyan lesz a lelki világod, ahogyan gondolkodsz. Ezért van az, hogy bár ugyanazon Igék, ugyanazon körülmények, ugyanazon helyzetek jönnek két emberre, az egyik így gondolkodik, a másik úgy gondolkodik, az egyik elsüllyed a depresszióba, a másik meg szilárdan megáll és olyan, mint a folyóvíz mellé ültetett fa. Mert a reakciója, a válasza erre más.

Most sem azt hallod csupán, amit tőlem hallasz a fizikai füleden keresztül. Most is vannak gondolataid, most is hallod azt, amit te gondolsz arról, amit én mondok. Ez mindig így van! Valaki azt mondja, hogy igen, ezt megragadom, ezzel megyek előre és nem csak újévi fogadalmat hozok most év végén, hanem valódi változásokat hozok. Valaki meg úgy gondolkozik – persze a szomszéd épületben van az az ember –, hogy hát persze, jó az, amit mondasz, pásztor, de nem tudod, hogy én milyen helyzetben vagyok, hogy nekem milyen, és de jó lenne.

Meglássátok, mi módon hallgatjátok – ez a magvetés példázatának a végén ott van, hogy lásd meg – mondja Jézus –, meglássátok, hogy milyen módon reagáltok és fogadjátok ezt, amit hallotok. Nem az én beszédem az, ami önmagában az Ige, ami tévedhetetlen dolog. Mert, természetesen nem. Nem vagyunk zsidó farizeusok, akik, amikor tanították az Igét és valamit állítottak és mondtak az Igéről, azt egy magasságba emelték azzal, amit valóban az Ige mond. Minden prédikáció, minden tanítás, minden egyes emberi szó, ami kijön, lehet igei, teljesen összhangban, de akkor sem az Ige. Az Ige az, amit Ő adott neked. Ez rendelkezésedre áll, hát most már vagy ötszáz éve, eléggé elterjedt, olvasható. Olvasható! Az Ige szól hozzád! Halleluja!

Nekem az újévi fogadalmam az, hogy nem fogok olyan hosszan prédikálni az elkövetkezendőkben, mint ahogy idáig tettem. Még bírjátok egy kicsit? Akkor megszeghetem ezt a fogadalmat. Próbálkoztam magamat meggyőzni arról, hogy az Úr akarata van ebben, vagy csak én saját magam, hogy egy óránál többet ne nagyon beszéljek, mert sok valóban és el lehet ebben fáradni. De úgy látom, hogy van bennetek fogadókészség, úgyhogy még egy pár gondolatot hadd mondjak el erről, mielőtt a jegyzeteim első oldalának a közepéig elérek.

Azt gondolom, hogy a jövő év kvázi sikere, nevezzük így, vagy gyümölcse, vagy záloga, vagy nem is tudom, minek lehetne pontosan nevezni, elsősorban nem az Úr kezében van, abban az értelemben, hogy nem Ő rajta múlik az, hogy hova jutunk el, hanem rajtunk. Mert Ő már odaadott mindent, Ő már megtette a részét. Sőt, a nagyon nagy részét megtette Jézus Krisztusban, az Ő keresztthalálában, véráldozatában, feltámadásában és ez után még többet adott akkor, amikor odaadta azt a segítséget nekünk, amely segítség neki a rendelkezésére állt. Ő pedig a Szent Szellem. Amikor a Bibliában arról olvasunk, hogy Isten Szelleme, az minden egyes alkalommal kivétel nélkül a

Szent Szellemre utal. A Szent Szellem az erőnek a Szelleme, a józanságnak a Szelleme, a bölcsességnek a Szelleme. Vannak még ilyen jellemvonásai és Ő bennünk van. Azt hiszem, hogy egy olyan kincs Ő bennünk és nekünk, amit nem használtunk ki – idézőjelben mondom ezt – még teljesen. Még közel sem a teljes potenciált, amire lehetőségünk van. Úgy gondolom, hogy a következő időszakokban, legalábbis az én részemről szeretnék többet tanítani róla, mert én is keresem, kutatom azt, hogy mi az a több, ami Őbenne van, mert nem éljük meg a teljességet, se egyéni szinten, se gyülekezeti szinten. Van ennél sokkal több. Keresem, kutatom, és amire jutok, azt majd elmondom nektek, hogy együtt fejlődjünk ebben. Biztos lehetsz ebben.

Mert ott van bennünk az erő, aminek egyensúlyban kell lennie az információval, ami az elménkben van. Nem akarjuk eltéveszteni. Azt hiszem, beszélhetek István nevében is, hogy nem akarjuk eltéveszteni ott, hogy nagyon intellektuálisak vagyunk, és nagyon azok a prédikátorok vagy az a közösség, gyülekezet vagyunk, akik mindent észből, fejből, racionálisan meg tudnak magyarázni. Mert nem, nem tudunk mindent megmagyarázni. Ugyanakkor szükség van arra – igyekszem nagyon jól fogalmazni, ne legyen félreérthető –, a lényeg ez, amit Pál apostol mondott, hogy az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsesség hitető beszédében állott, hanem Szellemnek és erőnek megmutatásában – mondja az 1Korinthusi levélben. Szellemnek és erőnek megmutatása, bemutatása! Amikor csak az erő van központi terítéken, az lehet egy szélsőség, ami-kor az emberek elmennek már az ajándékok megnyilvánulásaiban egy olyan szintre, amiben már csak a hústest van benne, nem az ajándék. Ha azonban ez nincs, és az ember áttér oda, hogy mindent teológiai okfejtésekkel meg tud magyarázni, kialakulhat sok olyan gyülekezet, sok olyan közösség, amire ma is van példa Magyarországon, nem egy és nem kettő. Nagyon intellektuális, nagyon okos, nagyon jól kinéző, nagyon szerethető emberek, nagyon szeretik az Urat. Semmiféle ítélet és kárhoztatás nincs bennem, nehogy valaki így értse ezt, nincs jogom sem elítélni, sem megítélni nagyon másokat. Amiről én tudok nyilatkozni, hogy mi nem akarunk olyanok lenni, akik mindent észérvekkel akarnak alátámasztani, mert ezekben a közösségekben, meg gyülekezetekben azt hiszem, hogy majdnem minden megvan, egy lényeges dolog hiányzik, ez pedig az erő, a Szent Szellem valóságos jelenléte.

Úgyhogy a jövőre tekintve, a jövőre nézve előre, erről majd lesz szó, hogy a gyülekezetünk látása, hogy amit éltünk, megéltünk és tapasztaltunk a kezdetekkor, azokban járjunk tovább és fejlődjünk úgy, hogy a tanításra, a tanulásra, az intellektuális képzésre, a tanítványképzésre is nagy hangsúlyt fektessünk, mert nagyon fontos dolog ez is, meg az is, de a kettőnek egyensúlyban kell lennie. Egyensúlyban kell lennie! Úgy hiszem, hogy ez Isten látása, és ez egy olyan egyedi dolog, ami nem túl sok gyülekezetre jellemző, nem csak Magyarországon, hanem a világban is. Úgyhogy te is keresd, te is kutasd, hogy a személyes életedben, a közösségi életben hogyan tudunk még inkább azzá a közösséggé válni, amivé Isten akarja, hogy váljunk. Ehhez láthattál már az elmúlt években erőfeszítéseket, törekvéseket, sok mindenben ez megnyilvánult, megyünk tovább ebben és ezen dolgozunk. Legyen minden dicsőség Istené! Ámen! Ne feledkezzetek meg imádkozni értünk. Köszönjük az Úrnak!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal tesszük pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.

**Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!

Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!

Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!

Költözz a szívembe és teremts újjá engem!

Jézus, Te vagy az én Uram!

Jézus, Te vagy az én Megváltóm!

Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!

Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.

Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Amen.